

(כל הזכויות שמורות)

התקריות בגבולות ירושלים וירושלם יחד עמן תגבר המתיחות בין שתי המדינות, עד שירדן תפוס את מקומה של מצרים כיריבה מטפר 1 של ישראל. אל תפלא עם תשמע בקרב אימיתלחמה הדיים חריפים בין ישראל וירדן.

התפתחות זו תגרום להתקרבות מחודשת בין ישראל ובריטניה, שגם היא תראה במסטר הירדני אויב מרגי, תבקש לנצל את ישראל כשוס נגד המלך זוסיין.

גם הגבול הסורי יתלקח בזהבות. המוצבים הסוריים ימשיכו לכוון את יריותיהם לעבר הגבולות הישראליים, וממדי ההסתנות באזור זה יגדלו.

לעומת זאת, צפה להרגעה יחסית בגבול המצרי. גם כאן יימשכו הפגיעות של מסתננים בלתי-סדירים, אולם בצורה מצומצמת בלבד.

היה מוכן לשינויים מרחיקי לכת בצמרת כמה שרותים לאומיים חשובים.

גם כמשמרה תחול תזווה בצמרת. בקשר עם זה, שים לב לכך שעד כה לא קיבל על עצמו אלוף דויד סאלתיאל, מי שהיה שגריר ישראל בבראזיל, שום תפקיד חדש מאז חזרו לארץ.

השינויים הצפויים בהנהלת משרדי החוץ: ד"ר וואלטר איתן,

המנהל הכללי של המשרד, יצא כציר ישראל לארצות הברית, במקומו של ראובן שילוח. את מקומו של איתן בירושלים יתפוס אברהם הרמג, מי שהיה קונסול כללי של ישראל בניו-יורק.

תגבורת לציר ישראל בי קאנאדה, מיכאל קומי: אחת הי גבירות של משרד החוץ אסתר הרליג, עומדת להצטרף לנציגות בארץ זו.

אין לה גם מה לדאוג לי שמחה בלאס, מנהל תהיל שנסאר ללא זיב עם פירוק תהיל והפיכת מקר רות לחברה ממשלתית. בלאס, אחת הי דמויות החיוביות ביותר בצמרת המדינה, יישמש יועצו של בי. ג'י. לעניני מים עד שתימצא צורה מתאימה למנותו כאחד ממנהלי מקורות.

הגנרל אדמון ברנס, ראש משקפי או"ם, עומד לצאת את הארץ למרכז או"ם. ברנס ייפגש עם דאג האמרשל, המזכיר הכללי של המו"ט, כדי להכינו לקראת ביקורו במרחב.

מאבק חריף יתלקח בין נחום גולדמן לבין אבא הילד סילבר על משרת הנשיא העולמי של ההסתדרות הציונית. בי. ג'י. ומקורביו במפא"י, שהבטיחו משרה זו לנחום גולדמן, החליטו לאחרונה לעודד את סילבר, מיון שגולדמן הראה סימני עצמאות יתרה, ואילו סילבר התרחק ממופגות הציונים הכלליים. סימפסון אופייני: את הידיעה כי מסר מכתב אישי (חסרי ערך) של אייזנהואר לנשיא בריצבי לא מסר סילבר לבטאון הצ"כ, אלא לאחד מעתוני הערב.

שיחרורו של מרדכי אורן אינו קרוב. למרות שהמפקח האנטי סטאלינית החלה בטיהור שמש של רוזנברג סלאנסקי ולאסלו רייק, שבקשר עם פשי עיהם המדומים נידון גם אורן, אין לצפות לשחרור מהיר של אסירי-פראג. לעומת זאת בטוח לגמרי כי אורן לא ירצה אפילו את מחצית עונש המאסר (15 שנה) שהוטל עליו.

איחודה של מארוקו כמי דינה עצמאית וודאית וקרובה. הספרדים, שתמכו במורדים המארוקאים באזור הצרפתי כדי להתנקם בממשלת פאריס ולרכוש ידידים בעולם הערבי, נתפטו עתה בגלגלי ההתפתחות ואינם יכולים להתחמק מלהעניק עצמאות גם לאזור המארוקאי הכפוף לשלטונם. עם זאת, צפה לכך כי מארוקו העצמי אית, שאינה מעוניינת במיוחד בסכסוך הישראלי, תהווה גורם מתון ומרגיע בי בליגה הערבית.

הכן את אינפק העלאת מחיר החלב. מלחמת המאפיות הי דורשות להעלות את מחיר הכיכר 20 פרוטה לפחות, תסתים בנצחון חלקי. הממשלה תעניק להן הענקות ומלוח לאיצון תקציבן, ואף תסכים להעלה קטנה (5 עד 10 פרוטה) במחיר החלב.

נוקשה יותר תהיה עמדת הממשלה לגבי דרישת הקואופי רטיבים לתחבורה, העומדים לחדש את תביעתם להעלאת מחירי הנסיעות. משרד התחבורה יתנגד בתוקף לכל העלאת מחירים.

העם איש השבוע

וככה — בפתאום, במחי! — נופל ונעלם החיץ, וקם זמננו גלוייפנים ונוגהפתע מאיר, ומרצועת החוף, הזאת, לרגע קט, פקוחי עיניים, רואים אנחנו את תוכו, את משמעו, את מחירו.

במלים אלה הספיד נתן אלתרמן את הי צעיר שצלו היה פרוש על שבועי-הפסח של תשס"ז. שעה שארבעת החיילים שהיו שבו יים שוחררו השבוע (יחד עם אורח אחד) וחיכו אל האורח הישראלי מעל עמודי העתונים ביום שיבתם למולדתם, הצדיע הקור רא בלבו לאיש החמישי, שלא חזר: אורי אלן שהתאבד בכלא דמשקאי, הצמיד לגור

שמחת השובה מצטיירת על פניו המשופמות של טוראיראשון גד קסטליניץ, אחד מארבעת החיילים החוזרים מהשבי, שעה שהוא מאכיל את שכנתו הצוחקת בהזנה מלאכותית.

אכזבה ראשונה. בני משק גבות חיכו לחוזרים ליד גשר בנות ייעקב, התכוונו להגיש להם פרחים ויין. אולם לאכזבת בני המשק, החוזרים הובלו מיד הלאה, לא התעכבו.

פו פתקה שזועקה: "לא בדתי ו" מבווישים ומעורדים. היה זה סמלי שהצעיר מגן-שמואל הטביע את חותמו דור קא על שבוע זה. שבוע הפסח, בו מבק רים אלפי בני-יעיר את פרוכיהם במשי קים, ואלפי צעירים יוצאים לטיולים תנועי- חיים ופרטיים המביאים אותם אל ישובי הספר, הוא השבוע בו נזכרת העיר היש- ראלית בגבורתם היומיומית, האפורה והי מובנת-מאליה של בני המשקים לאורך 950

קילומטרים של גבול יבשת הרה-סכנות. זהו שבוע ההתישבות העובדת. במאות ביקומות בארץ, ממשק דן הגלילי ועד לניר-יצחק במשטח הנגב, נכחו בני העיר בטכסיהסדר בחדרי-האוכל המקושי טים, חזרו הביתה מבווישים ומעודדים לי מראה בני-המשקים החיים במתח מתמיד של עבודה ושמירה מפרכה, תוך ויתור על מותרות שהפכו מובנות מאליהן כערים.

אור שז פשטות. אחרי חידוש זה של המגע עם קרקע-הצמיחה האמיתית של כוחות העם, יכלו אלפים רבים מבני-העיר להבין בקלות רבה יותר את הדברים שכתב המורה-המשרור משה סבנקין במכתב לי בניו, לזכר אורי אלן: "...ואולי יזכור הילד ויהרהר בכך, שי הנה לפני שנים מועטות בלבד היה אורי זה גם הוא ילד קטן בקיבוץ... ולא מזמן הוא היה נער בחברת-הילדים שלו... וזה עתה הוא השתתף בלמודים, בריקודים ובאמנוי נים של שכבת-הנעורים שלו, וכך הוא למד להיות נער זקוף וחופשי, גאה וחופשי וי פה כגן-שמואל שלו, כמו עין-חרוד שלנו... והנה גם בשבי, כשדרכו נחסמה, אף בי כלא כשחופשתו נשדדה, וגם בעינויים כשי הרגיש כי גופו נשבר — נשארה רוחו גאה, ונשמתו התנשאה חופשיה אל מעבר לשריגי הבורל — צוחקת לאויב, ומצטחקת באור של פשטות וגבורה אל אמא שלו ואל אבא שלו, אל גן-שמואל שלו ואל כולנו..."

מפלגות וביא בשדה-בוקר

משק שדה-בוקר, שלא שיגשג מעולם מי בחינה כלכלית, סיפק למדינה יכול טוב של מנהיגים ונביאים. השבוע נודע למער- כות העתונים כי משדה-בוקר יצאה תורה חד- שה נוספת: מפלגת מאזני-צדק.

הבשורה באה בצורת מכתב מאברהם צפי, תי, האיש שנאסר בשעתו, עת נכנס לבנין הכנסת הראשונה בתל-אביב כשחת-מקלע סטן בידו, תוך כדי סיפור תולדותיו פירט צפתי את הסגולות המכשירות אותו לתפקיד של מנהיג בישראל, והכוללות, בין השאר, את העובדות הבאות:

- הוא נולד נמול — סימן שאלוהים מל איתו, כפי שמל את אבי ישראל וישמעאל, אברהם.
- שעה שטייל במכונית בארץ, נגלה אליו הגוף הישראלי בכל הדרו — וההרים רקי דו כאלים.
- יד אלוהים הצילה אותו ב-1945 מטבי עה בטוחה בירדן.
- והעיקר: התגלויות החלום של צפתי, בהן חזה בתכנית לבנית בנין בן 12 קומות, לאכסון 12 ועדות עולמיות לקיום השלום.
- כבשה בת 4 רגליים. התגלותו העיק- רית של צפתי באה כשהיה רועה צאן בקבוץ תל-גזר. לפנות ערב ראה לפתע כבשה חרשת, אלימת ועוורת שמעליה ריחפה חרב, ומתחתה רידה האדמה. הכבשה סימלה את ישראל, החרב את סכנת מלחמת-עולם שלי- שית, שפרושה אבדון, ורעידת האדמה את המצב שיוצר אם ישראל תהיה ניטראלית. הסכוי היחיד לישועת ישראל: שלום עולמי.
- צפתי, שהיה חבר בכמה קבוצים של השור מר הצעיר, החליט אחרי פיסוריו מהצבא (בעקבות הביקור המוזון בכנסת) להצטרף לקבוץ הפועלי-המזרחי סעד. כעבור שלושה חודשים סולק — מאחר שכל יום תלה פת- קאות בחדר האוכל, בהן הסביר את המצב הפוליטי, והתרגו כשהורדו פתקאותיו. כשסולק מסעד החליט צפתי לפנות למי שק הבלתי-מפלגתי שדה בוקר, להרצות לפני חבריו. לדברי צפתי, רצה, כנביאי ישראל הקדומים, להודיש את דבריו בעזרת סמי לים. לכן לקח עמו כבשה וגרון. לפני ש החל לנאום ערף במכת-גרון את הכבשה, רחץ את ידיו בדמה. חברי הקבוץ העדיפו להסתלק, השאירו את צפתי וכבשתו לבדם.
- לגרש את בי. ג'י. צפתי החליט שי שוב לא יערוך כבשות קבל עם ועדה, די חה את המשך נאומו. השבוע פירסם את תוכנו העיקרי: בקשה לחברי המשק לגי רש את מתחרהו, דויד בן-גוריון, משורות חברי המשק. הסיבות:
- חברי ממשלה מעלו בתקציב המדינה, בי. ג'י. מקבל משכורת של קרוב לי 1000 ל"י, לא שילם אפילו פרוטה אחת עבור קיומו במשק, ובכלל השתקע בשדה בוקר רק כדי להיקבר אחר מותו בנגב, על מנת שכל הנוסע לאילת יעבור ויקרא ליד